

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 2. oktober 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
A-1/19	Istanbulkonventionen - "Udgør artikel 82, stk. 2, og artikel 84 de korrekte hjemmeler for Rådets retsakt om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Istanbulkonventionen, eller bør denne retsakt have artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, TEUF som hjemmeler, og er det nødvendigt eller muligt at opdele afgørelserne om undertegnelse og indgåelse af konventionen i to dele på grund af dette valg af hjemmeler?" - "Er Unionens indgåelse af Istanbulkonventionen i henhold til artikel 218, stk. 6, TEUF forenelig med traktaterne, når der ikke hersker enighed mellem samtlige medlemsstater om at give samtykke til at lade nævnte konvention have bindende virkning?"	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Mundtlig forhandling	06.10.20
Forenede sager C-511/18, C-512/18 og C-520/18	C-511/18 og C-512/18, La Quadrature du Net m.fl. Emne: De EU-retlige rammer for at pålægge teleudbydere at lagre trafik- og lokaliseringsdata til brug for bl.a. bekæmpelse af kriminalitet (logning) Spørgsmål: 1. Skal den forpligtelse til generel og udifferentieret lagring, som pålægges udbydere på grundlag af bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i direktivet af 12. juli 2002, i en situation, der er præget af alvorlige og vedvarende trusler mod den nationale sikkerhed og navnlig af risikoen for terror, anses for et indgreb, der er begrundet i retten til personlig sikkerhed, som er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og hensyn til den nationale sikkerhed, som medlemsstaterne er	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Til orientering: Forsvarsministeriet Forsvarets Efterretningstjeneste	Dom	06.10.20

	<p>eneansvarlige for i medfør af artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union?</p> <p>2. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det tillader lovgivningsmæssige foranstaltninger, såsom foranstaltninger med henblik på indsamling i realtid af trafik- og lokaliseringsdata vedrørende bestemte personer, som ganske vist påvirker rettigheder og forpligtelser for udbydere af en elektronisk kommunikationstjeneste, men dog ikke pålægger dem en specifik forpligtelse til lagring af deres data?</p> <p>3. Skal direktivet af 12. juli 2002 sammenholdt med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det i alle tilfælde gør retmæssigheden af procedurer til indsamling af forbindelsesdata betinget af opfyldelsen af et krav om underretning af de berørte personer, når en sådan underretning ikke længere kan skade de kompetente myndigheders efterforskning, eller kan sådanne procedurer anses for at være retmæssige henset til samtlige øvrige eksisterende proceduremæssige garantier, idet disse sikrer, at adgangen til retsmidler er effektiv?</p> <p>C-520/18, Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a. <u>Emne:</u> De EU-retlige rammer for at pålægge teleudbydere mv. at lagre trafik- og lokaliseringsdata til brug for bl.a. bekæmpelse af kriminalitet (logning)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med den ret til sikkerhed, der er sikret ved artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og retten til respekt for personoplysninger, som er sikret ved artikel 7, 8 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik og lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – som ikke kun har efterforskning, afsløring og retsforfølgning af grov kriminalitet som formål, men ligeledes sikring af den nationale sikkerhed, forsvar af territoriet, den offentlige sikkerhed, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af andre grunde end grov kriminalitet eller forebyggelse af ulovlig brug af elektroniske kommunikationssystemer eller gennemførelse af et andet formål i henhold til artikel 23, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, og som endvidere er undergivet præcise garantier i denne lovgivning vedrørende lagring af data og adgangen dertil?</p> <p>2. Skal artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 4, 7, 8, 11 og artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder</p>			
--	---	--	--	--

	<p>for en national lovgivning – såsom den omhandlede, der fastsætter en generel pligt for operatører og udbydere af elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik- og lokaliseringsdata som omhandlet i direktiv 2002/58/EF, der genereres og behandles af dem inden for rammerne af udbuddet af disse tjenester – såfremt denne lovgivning bl.a. har til formål at opfylde de positive forpligtelser, der påhviler myndigheden i henhold til chartrets artikel 4 og 8, der består i at fastsætte en retlig ramme, der muliggør en effektiv strafferetlig efterforskning af og en effektiv retshåndhævelse over for seksuelt misbrug af mindreårige, og som rent faktisk gør det muligt at identificere gerningsmanden bag overtrædelsen, selv i tilfælde, hvor der gøres brug af elektroniske kommunikationsmidler?</p> <p>3. Såfremt Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) på grundlag af besvarelserne af det første og det andet præjudicielle spørgsmål konkluderer, at den anfægtede lov er i strid med en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i disse spørgsmål nævnte bestemmelser, kan Cour constitutionnelle (forfatningsdomstol) da midlertidigt opretholde virkningerne af lov af 29. maj 2016 om indsamling og lagring af data i den elektroniske kommunikationssektor med henblik på at undgå retsikkerhed og muliggøre, at data, der forinden er blevet indsamlet og lagret, stadig kan anvendes til de formål, der er omhandlet i loven?</p>			
C-505/19	<p>Bundesrepublik Deutschland <u>Emne:</u> Princippet om forbud mod dobbeltstraf og reglerne om databe-skyttelse på området for Interpols arbejde.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> a) Skal Schengenkonventionens artikel 54, sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), fortolkes således, at allerede indledningen af en straffesag i alle lande omfattet af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne i Beneluxstaterne, i Forbundsrepublikken Tyskland og i Frankrig omhandlende den skridtvise afvikling af kontrollen ved de fælles grænser (Schengenreglerne, jf. artikel 1, stk. 2, i Rådets afgørelse af 20.5.1999, 1999/435/EF, EUT L 239 af 22.9.2000, s. 13) på grund af den samme lovovertrædelse er udelukket, når en tysk anklagemyndighed indstiller en indledt straffesag, efter at den sigtede har opfyldt bestemte vilkår, herunder navnlig har betalt et bestemt af anklagemyndigheden fastsat pengebeløb? [...] f) Må medlemsstaterne kun behandle oplysninger, som indgår i en til Den Internationale Kriminalpolitiorganisation – Interpol – af tredjelande indgivet efterlysning (»Red Notice«), hvis et tredjeland med efterlysningen formidler en anholdelses- og udleveringsanmodning og samtidig fremsætter en anholdelses-anmodning, der ikke strider mod EU-retten, herunder navnlig forbuddet mod dobbeltstraf?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Udlændinge- og Integrationsministeriet Forsvarsministeriet</p>	GA	20.10.20

C-361/19	<p>De Ruiter vof <u>Emne:</u> Manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskrav.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Er artikel 99, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og artikel 73, stk. 4, litra a), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse gyldige, for så vidt som det herved bestemmes, at det er året for konstateringen, der er afgørende ved fastlæggelsen af det år, for hvilket krydsoverensstemmelsesnedsættelsen skal beregnes, i en situation, hvor året for den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne ikke er det samme som året for konstateringen heraf?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Landbrugsstyrelsen	GA	22.10.20
T-561/18	<p>ITD og Danske Fragtmænd mod Kommissionen <u>Emne:</u> Spørgsmål om annullation eller ej af Kommissionen statsstøt-teafgørelse vedr. bl.a. kompensation ydet af den danske stat til PostNord.</p> <p><u>Påstande:</u> — Kommissionens afgørelse C(2018) 3169 final af 28. maj 2018 i statsstøttesag SA.47707 (2018/N) — Statslig kompensation til PostNord for opfyldelse af postbefordringspligten — Danmark, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Transport- og Boligministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Erhvervsministeriet Skatteministeriet Skattestyrelsen Til orientering: Miljø- og Fødevareministeriet	Mundtlig forhandling	22.10.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-623/17	<p>Privacy International I en situation, hvor a. [sikkerheds- og efterretningsagenterne (Security and Intelligence Agencies)] mulighed for at bruge [bulk-kommunikationsdata (Bulk Communications Data – BCD)] indgivet til agenturerne er afgørende for beskyttelsen af den nationale sikkerhed i Det Forenede Kongerige, herunder som led i bekæmpelse af terrorisme, kontraspionage og bekæmpelse af spredningen af atomvåben, b. et grundlæggende</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Forsvarsministeriet Politiets Efterretningstjeneste Forsvarets Efterretningstjeneste	Dom	06.10.20

	<p>formål med sikkerheds- og efterretningsagenturenes brug af BCD er at afdække hidtil ukendte trusler mod den nationale sikkerhed ved hjælp af ikkemålrettede bulk-teknikker, der afhænger af, at BCD er samlet på ét sted, idet dataene primært bidrager til hurtig identifikation og udvikling af mål og danner grundlag for handling i tilfælde af overhængende fare, c. udbyderen af et elektronisk kommunikationsnetværk ikke efterfølgende er forpligtet til at lagre BCD (efter det tidsrum, der stilles krav om i forbindelse med deres almindelige virksomhed), som opbevares af de offentlige myndigheder (sikkerheds- og efterretningsagenturerne) alene, d. den nationale domstol (med nogle få forbehold) har fastslået, at de sikkerhedsforanstaltninger, der er forbundet med sikkerheds- og efterretningsagenturenes brug af BCD, er i overensstemmelse med kravene i EMRK, og e. den nationale domstol har fastslået, at fastsættelsen af de krav, der fremgår af præmis 119-125 i dom [af 21. december 2016, Tele2 Sverige og Watson m.fl., C-203/15 og C-698/15 (EU:C:2016:970)], (»Watson-kravene«) i givet fald ville begrænse de foranstaltninger, som agenturerne træffer for at beskytte den nationale sikkerhed, og dermed bringe Det Forenede Kongeriges nationale sikkerhed i fare, 1. og idet der henvises til artikel 4 TEU og artikel 1, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF om beskyttelse af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (»e-databeskyttelsesdirektivet«), gælder det da, at et krav i en afgørelse truffet af en Secretary of State om, at en udbyder af et elektronisk kommunikationsnetværk skal udlevere bulkkommunikationsdata til en medlemsstats sikkerheds- og efterretningsagenturer, er omfattet af EU-retten og e-databeskyttelsesdirektivet? 2. Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Finder nogen af Watsonkravene, eller eventuelle andre krav ud over kravene i EMRK, anvendelse på en sådan afgørelse truffet af en Secretary of State? Hvis det er tilfældet, hvordan og i hvilket omfang finder de pågældende krav da anvendelse, idet der tages højde for, at det er tvingende nødvendigt, at sikkerheds- og efterretningsagenturerne kan indsamle bulk-kommunikationsdata og bruge automatiserede behandlingsteknikker for at beskytte den nationale sikkerhed, og for, i hvor høj grad denne mulighed, såfremt den i øvrigt er i overensstemmelse med EMRK, risikerer at blive begrænset i kritisk omfang ved indførelsen af sådanne krav?</p>	Erhvervsstyrelsen Datatilsynet		
C-181/20	<p>Jobcenter Krefeld</p> <p>1. Er udelukkelsen af unionsborgere, der har opholdsret på grundlag af artikel 10 i forordning nr. 492/2011, fra at modtage sociale ydelser som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38, forenelig med ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 10 og 7 i forordning nr. 492/2011?</p> <p>a) Udgør en social ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 en social fordel som omhandlet i artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 492/2011?</p> <p>b) Finder begrænsningsreglen i artikel 24, stk. 2, i direktiv 2004/38 anvendelse på ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 10 og 7 i forordning nr. 492/2011?</p> <p>2. Er udelukkelsen af unionsborgere fra at modtage særlige ikkebidragspligtige kontantydelse som omhandlet i artikel 3, stk. 3, og artikel 70, stk. 2, i forordning nr. 883/2004 forenelig</p>	Beskæftigelsesministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Justitsministeriet	Dom	06.10.20

	med ligebehandlingsprincippet i artikel 18 TEUF, sammenholdt med artikel 4 i forordning nr. 883/2004, når de pågældende borgere har opholdsret på grundlag af artikel 10 i forordning nr. 492/2011 og indgår i en social sikringsordning eller familiedelsesordning som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 883/2004?			
Forenede sager C-245/19 og C-246/19	<p>État du Grand-duché de Luxembourg m.fl.</p> <p>1. Skal artikel 7 og 8 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, eventuelt sammenholdt med chartrets artikel 47, fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning i en medlemsstat, der inden for rammerne af ordningen for udveksling af oplysninger efter anmodning, der navnlig blev indført med henblik på gennemførelse af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, udelukker enhver klageadgang, herunder retslig, for den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne, i forbindelse med et påbud, hvorved den kompetente myndighed i denne medlemsstat pålægger den pågældende tredjepart at fremlægge oplysninger med henblik på at imødekomme en anmodning om udveksling af oplysninger fra en anden medlemsstat?</p> <p>2. Besvares det første spørgsmål bekræftende, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16 da, i givet fald under hensyntagen til udviklingen i fortolkningen af artikel 26 i OECD's modelbeskatningsoverenskomst, fortolkes således, at en anmodning om udveksling sammen med et påbud udstedt af den bistandssøgte medlemsstats kompetente myndighed for at følge op på anmodningen, opfylder kriteriet om, at der ikke er tale om åbenlyst manglende forventet relevans, når den bistandssøgende medlemsstat angiver den berørte skattepligtige persons identitet, den periode, der er omfattet af undersøgelsen i den bistandssøgende medlemsstat, og identiteten af den, som er i besiddelse af de pågældende oplysninger, og samtidig anmoder om oplysninger om ikke nærmere præciserede kontrakter, faktureringer og betalinger i tilknytning hertil, som imidlertid er afgrænset af kriterierne vedrørende for det første den omstændighed, at de er indgæet af den, som er i besiddelse af de identificerede oplysninger, for det andet den omstændighed, at de vedrører de skatteår, der er omfattet af den undersøgelse, som foretages af myndighederne i den bistandssøgende stat, og for det tredje deres tilknytning til den identificerede berørte skattepligtige person?</p>	Skatteministeriet	Dom	06.10.20
C-344/19	<p>Radiotelevizija Slovenija</p> <p>15. De spørgsmål, som nærværende ret forelægger Domstolen, er som følger:</p> <p>– Skal artikel 2 i direktiv 2003/88 fortolkes således, at en sammenhængende tilkaldevagt – under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, hvor en arbejdstager, som arbejder på en tv-station, i det tidsrum, hvor den pågældende har fri fra arbejde (når vedkommendes fysiske tilstedeværelse på arbejdspladsen ikke er påkrævet), skal være til rådighed på tilkald og om nødvendigt vende tilbage til arbejdet inden for en time – skal anses for arbejdstid?</p> <p>– Har det under omstændigheder som de i den foreliggende sag omhandlede betydning for kvalificeringen af den sammenhængende tilkaldevagt, at arbejdstageren opholder sig i en bolig på det sted, hvor denne udfører sit arbejde (på en tv-</p>	Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	GA	06.10.20

	<p>station), fordi stedets geografiske træk gør det umuligt (eller vanskeligere) at tage »direkte« hjem hver dag?</p> <p>– Gør det nogen forskel for besvarelsen af de to forudgående spørgsmål, såfremt der er tale om en beliggenhed, hvor mulighederne for at dyrke fritidsaktiviteter i fritiden på grund af områdets geografiske træk er begrænsede, eller hvor arbejdstageren støder på vidtgående begrænsninger i forvaltningen af sin fritid og dyrkelsen af interesser (vedkommende kan ikke bo hjemme)?</p>			
C-580/19	<p>Stadt Offenbach am Main</p> <p>1. Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF fortolkes således, at rådighedsperioder, hvor en arbejdstager er forpligtet til inden for 20 minutter at nå bygrænsen for sit tjenestested med indsatsvognen og iført indsatsbeklædning, anses for arbejdstid, selv om arbejdsgiveren ikke har foreskrevet arbejdstageren et opholdssted, men arbejdstageren alligevel er væsentligt begrænset i valget af lokalitet og i mulighederne for at hellige sig sine personlige og sociale interesser?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 2 i direktiv 2003/88/EF i en situation som den, der er beskrevet i det første spørgsmål, fortolkes således, at der ved definitionen af begrebet arbejdstid også skal tages hensyn til, om og i hvilken udstrækning det i løbet af en vagttjeneste, som skal tilbringes på et sted, der ikke er foreskrevet af arbejdsgiveren, som regel må påregnes, at arbejdstageren vil blive tilkaldt?</p>	Beskæftigelsesministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	06.10.20
C-221/19	<p>Pomorski Wydział Zamiejscowy Departament Do Spraw Przepisowości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej e.a.</p> <p>a. Skal artikel 3, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2008/675/RIA af 24. juli 2008 om hensyntagen til domme afsagt i medlemsstaterne i Den Europæiske Union i forbindelse med en ny straffesag, hvorefter hensyntagen til tidligere domme afsagt i andre medlemsstater, jf. stk. 1, har ikke som virkning, at den medlemsstat, der gennemfører den nye retssag, griber ind i, ophæver eller på ny prøver tidligere domme eller eventuelle afgørelser vedrørende disses fuldbyrdelse, fortolkes således, at indgriben i denne bestemmelses forstand ikke kun omfatter udvidelse af en samlet dom til at omfatte en sanktion, som er idømt ved en dom afsagt i en medlemsstat i Den Europæiske Union, men også udvidelse af den pågældende dom til at omfatte en sanktion, som med henblik på fuldbyrdelse er overtaget i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union, sammen med en i denne stat afsagt dom inden for rammerne af en samlet dom?</p> <p>b. Er det i lyset af de bestemmelser i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som vedrører principperne for overtagelse af fuldbyrdelsen – fastlagt i artikel 8, stk. 2-4, og artikel 19, stk. 1 og 2, hvorefter amnesti eller benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten (stk. 1), og kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af dommen, der pålægger den sanktion, der skal</p>	Justitsministeriet	GA	08.10.20

	fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse (stk. 2), og i artikel 17, stk. 1, første punktum, hvorefter fuldbyrdesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion – muligt at afsige en samlet dom, som omfatter sanktioner, der er idømt ved en dom afsagt i en medlemsstat i Den Europæiske Union, som er blevet overtaget med henblik på fuldbyrdelse i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union sammen med en i denne stat afsagt dom inden for rammerne af en samlet dom?			
C-330/19	Exter Følger det af EF-toldkodeksens artikel 121, stk. 1, at en præferencetoldforanstaltning, der fandt anvendelse på importerede varer på det tidspunkt, hvor varerne blev henført under ordningen med aktiv forædling med anvendelse af systemet med suspension, stadig kan tages i betragtning ved fastsættelsen af den toldskyld, der opstår, når varerne bringes i fri omsætning, eventuelt i ændret tilstand, såfremt denne præferencetoldforanstaltning var suspenderet på tidspunktet for antagelsen af angivelsen af varenes overgang til fri omsætning?	Toldstyrelsen	Dom	08.10.20
C-456/19	Aktiebolaget Östgötatrafiken 1. Skal artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2015/2436 fortolkes således, at det – ved en ansøgning om registrering af et varemærke, der kendetegner tjenesteydelser, og hvor ansøgningen vedrører et tegn placeret i en særlig position, der dækker store dele af de fysiske genstande, som anvendes for at levere tjenesteydelserne – skal efterprøves, om varemærket ikke er uafhængigt af genstandenes udseende? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det da nødvendigt for, at varemærket kan anses for at have særpræg, at det adskiller sig væsentligt fra normen eller sædvanen i den berørte erhvervssektor?	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	08.10.20
C-476/19	Combinova En toldskyld ved import eller eksport, som er opstået i henhold til artikel 79, ophører i følge artikel 124, stk. 1, litra k), hvis der over for toldmyndighederne fremlægges tilstrækkelige beviser for, at varerne ikke er blevet anvendt eller forbrugt og er blevet ført ud af Unionens toldområde. Betyder begrebet »anvendt«, at en vare er blevet bearbejdet eller forædlet i overensstemmelse med formålet med den tilladelse, som et selskab har fået for varen, eller omfatter begrebet en anvendelse, der går ud over dette? Er det relevant, om anvendelsen finder sted før eller efter toldskyldens opståen?	Toldstyrelsen	Dom	08.10.20
C-514/19	Union des industries de la protection des plantes 1. Når en national foranstaltning med henblik på at begrænse anvendelsen af aktivstoffer formelt er blevet meddelt Kommissionen i henhold til artikel 5 i direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015, dog med en præsentation af de elementer, der har foranlediget medlemsstaten til at anse det pågældende stof for at udgøre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, og denne risiko kun kan forvaltes på tilfredsstillende vis i henhold til de gældende regler ved hjælp af de foranstaltninger, som medlemsstaten har truffet, en præsentation, der er tilstrækkelig tydelig til, at Kommissionen ikke kan tage fejl af, at anmeldelsen er baseret på forordning nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009, skal Europa-Kommissionen da anse denne anmeldelse for at være blevet	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.10.20

	<p>indsendt i henhold til den i forordningens artikel 69 og 71 omhandlede procedure og eventuelt foretage yderligere undersøgelser eller træffe foranstaltninger, der imødekommer kravene i denne lovgivning såvel som de bekymringer, som denne medlemsstat har givet udtryk for?</p> <p>2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal gennemførelsesforordning nr. 2018/783, 2018/784 og 2018/785 af 29. maj 2018, der forbyder anvendelsen af stofferne thiamethoxam, clothianidin og imidacloprid fra og med den 19. december 2018, undtagen til behandling af afgrøder i permanente væksthuse, der forbliver i et permanent væksthuse i hele deres livscyklus, da betragtes som foranstaltninger, der er truffet som svar på en anmodning fremsat af Frankrig den 2. februar 2017 om et generelt forbud mod anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler indeholdende et eller flere af stofferne i neonicotinoidfamilien og frø behandlet med sådanne stoffer?</p> <p>3. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, hvad kan en medlemsstat, der på grundlag af artikel 69 i forordning nr. 1107/2009, har anmodet Kommissionen om at træffe foranstaltninger med henblik på at begrænse eller forbyde anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler indeholdende et eller flere stoffer fra neonicotinoidfamilien og frø behandlet med disse produkter da gøre, hvis Kommissionen kun delvist tager anmodningen til følge og kun begrænser anvendelsen af tre af stofferne i neonicotinoidfamilien og ikke dem alle.</p>			
C-602/19	<p>Kohlpharma</p> <p>1. Påbyder princippet om varernes frie bevægelighed, som er forankret i artikel 34 TEUF, og princippet om parallelimport af lægemidler, som er udviklet på dette grundlag, at den nationale godkendelsesmyndighed godkender en ændring af oplysningerne om doseringen af et parallelimporteret lægemiddel også i tilfælde, hvor markedsføringstilladelsen for referencelægemidlet er udløbet, og ændringen begrundes med en overtagelse af oplysningerne vedrørende et indenlandsk lægemiddel i en anden dispenseringsform, som i det væsentlige indeholder samme aktive stoffer, kombineret med de i eksportlandet godkendte oplysninger for det parallelimporterede lægemiddel?</p> <p>2. Kan den nationale myndighed på baggrund af artikel 34 TEUF og 36 TEUF nægte at godkende en sådan ændring med henvisning til, at parallelimportører er fritaget fra forpligtelsen til at forelægge regelmæssige sikkerhedsrapporter, og at der i mangel af en indenlandsk markedsføringstilladelse for referencelægemidlet ikke foreligger aktuelle data om vurderingen af forholdet mellem fordele og risici, at den fortsat gældende indenlandske godkendelse vedrører en anden dispenseringsform og i forhold til godkendelsen for den samme dispenseringsform i eksportlandet refererer til en anden koncentration af aktive stoffer, og at det desuden ikke er muligt at sammenfatte to dispenseringsformer i informationsteksterne?</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	08.10.20

C-644/19	<p>Universitatea „Lucian Blaga” Sibiu e.a.</p> <p>Skal artikel 1, artikel 2, stk. 2, litra b), og artikel 3 i direktiv 2000/78 samt § 4 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og gennemført ved Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999, fortolkes således, at en foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede, der giver en arbejdsgiver mulighed for at fastsætte, at personer, der er fyldt 65 år, kun kan forblive i ansættelsen som fastansat med hensyn til de rettigheder, som de er tillagt inden pensionering, hvis de har status som ph.d.-vejledere, hvilket skader andre personer, der befinder sig i samme situation, og som ville have en sådan mulighed, såfremt der var ledige stillinger og de opfyldte kravene vedrørende arbejdsindsats, samt åbner mulighed for at pålægge personer, som ikke er ph.d.- vejledere, flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter i henhold til en aflønningsordning på »timebasis« for den samme akademiske aktivitet, som er mindre fordelagtig end den, der indrømmes fastansatte universitetsundervisere, udgør en forskelsbehandling i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i de nævnte bestemmelser? Kan den omstændighed, at anvendelsen af EU-retten har forrang (princippet om EU-rettens forrang), fortolkes således, at den giver en national domstol mulighed for at undlade at anvende en endelig national dom, hvori det fastslås, at direktiv 2000/78/EF under de foreliggende omstændigheder er blevet overholdt, og der ikke er tale om forskelsbehandling?</p>	Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.10.20
C-657/19	<p>Finanzamt D</p> <p>1. Foreligger der under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor en afgiftspligtig person for Medizinischer Dienst der Krankenversicherung (sygeforsikringens lægetjeneste) udarbejder vurderinger vedrørende patienters plejebehov, en virksomhed, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 132, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem?</p> <p>2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>a) Er det tilstrækkeligt for, at en erhvervsdrivende kan anerkendes som et foretagende af almennyttig karakter som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, at den pågældende som underleverandør leverer ydelser til et organ, der efter national ret er anerkendt som almennyttigt foretagende som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF?</p> <p>b) Såfremt spørgsmål 2, litra a), besvares benægtende: Er den omstændighed, at sygekasserne og plejeforsikringsinstitutionerne i fuldt omfang bærer udgifter afholdt af et anerkendt organ som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede tilstrækkelig til, at en underleverandør til dette organ også skal anses for et anerkendt organ?</p> <p>c) Såfremt spørgsmål 2, litra a) og b), besvares benægtende: Kan medlemsstaten gøre anerkendelsen som foretagende af almennyttig karakter betinget af, at den afgiftspligtige person rent faktisk har indgået en aftale med en social sikrings eller plejeinstitution, eller er det tilstrækkeligt for en anerkendelse, at der efter national ret kan indgås en aftale?</p>	Skattestyrelsen	Dom	08.10.20

C-711/19	<p>Admiral Sportwetten e.a.</p> <p>1) Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester fortolkes således, at de bestemmelser i Wiener Wettterminalabgabegesetz (Wiens lov om afgift på væddemålsterminaler), som fastsætter en afgift på drift af væddemålsterminaler, skal anses for »tekniske forskrifter« som omhandlet i denne bestemmelse?</p> <p>2) Fører manglende meddelelse af bestemmelserne i Wiener Wettterminalabgabegesetz som omhandlet i direktiv (EU) 2015/1535 til, at en afgift som væddemålsterminalafgiften ikke må opkræves?</p>	Skatteministeriet	Dom	08.10.20
C-629/19	<p>Sappi Austria Produktion et Wasserverband "Region Gratkorn-Gratwein"</p> <p>1. Skal slam fra rensningsanlæg i lyset af undtagelsen i artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, sammenholdt med Rådets direktiv af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, og/eller direktivet om slam fra rensningsanlæg i den affattelse, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, anses for at være affald?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Tillader artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, at et stof kvalificeres som biprodukt i det EU-retlige affaldsbegrebs forstand, når der til dette stof for en lille procentdels vedkommende af procestekniske grunde tilsættes andre stoffer, som ellers skulle anses for at være affald, hvis dette ikke har indflydelse på det samlede stofs sammensætning og medfører en væsentlig miljøfordel?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	14.10.20
C-813/18 P	<p>Deza mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Ophævelse af Rettens dom af 24. oktober 2018 i sag T-400/17. — Delvis annullation af Kommissionens forordning (EU) nr. 2017/776 (1) om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008, for så vidt som den vedrører klassificering og mærkning af stoffet antraquinon. — Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, som appellanten har afholdt i forbindelse med appelsagen for Domstolen og i forbindelse med den foregående sag for Retten.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	15.10.20
C-824/18	<p>Krajowa Rada Sądownictwa</p> <p>1) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, artikel 6, stk. 1, artikel 19, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder og artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet samt retten til effektive retsmidler og effektiv domstolsbeskyttelse, når den nationale lovgiver i individuelle procedurer vedrørende udøvelsen af embedet som dommer ved en domstol i sidste instans i en medlemsstat (Sąd Najwyższy (øverste domstol)) ganske vist fastsætter en ret til at anlægge søgsmål, men afgørelsen vedrørende den samlede vurdering af alle kandidater til Sąd Najwyższy (øverste domstol) i den udvælgelsesprocedure, der går forud for videresendelsen af anmodningen om ansættelse som dommer ved den nævnte domstol, er endelig og får</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	15.10.20

	<p>virkning, såfremt den ikke anfægtes af alle parter i udvælgelsesproceduren, blandt hvilke der befinder sig en kandidat, som ikke har nogen interesse i anfægtelsen af denne afgørelse, fordi den anmodning om ansættelse som dommer, der vedrører vedkommende, er blevet videresendt, hvilket medfører,</p> <ul style="list-style-type: none"> – at retsmidlet mister sin effektive virkning og den kompetente ret ikke har nogen mulighed for at gennemføre en reel kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedures forløb, – hvilket i tilfælde af, at denne procedure også omfatter de dommerembeder ved Sąd Najwyższy (øverste domstol), der hidtil har været besat af dommere, der er blevet underlagt den nye lavere pensionsalder, uden at den pågældende dommer har kunnet afgøre, om vedkommende ville gøre brug af lovgivningen om lavere pensionsalder, med henblik på princippet om dommers uafsættelighed – hvis det antages, at dette princip herved tilsidesættes – også har indflydelse på omfanget og resultatet af den retslige kontrol af den nævnte udvælgelsesprocedure? <p>2) Skal artikel 2 sammenholdt med artikel 4, stk. 3, tredje punktum, og artikel 6, stk. 1, TEU sammenholdt med artikel 15, stk. 1, og artikel 20 sammenholdt med artikel 21, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 2, stk. 1, stk. 2, litra a), og artikel 3, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF samt artikel 267, stk. 3, TEUF fortolkes således, at der foreligger en tilsidesættelse af retsstatsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om lige adgang til offentlig ansættelse – som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) – når der [...] i individuelle procedurer vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) ganske vist er fastsat en ret til at anlægge søgsmål ved den kompetente ret, men ansættelsen som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) i et ubesatdommerembede som følge af de regler om endelighed, der er beskrevet i det første spørgsmål, kan ske, uden at den kompetente ret gennemfører en kontrol af den førnævnte udvælgelsesprocedure – i det omfang der er blevet anmodet om en sådan kontrol – og idet denne manglende kontrolmulighed samtidig indebærer en tilsidesættelse af retten til effektive retsmidler og dermed også af retten til lige adgang til offentlig ansættelse, hvilket strider mod den almene interesse, og at der foreligger en tilsidesættelse af princippet om institutionel ligevægt, i en situation, hvor det organ i en medlemsstat, der skal varetage domstoles og dommers uafhængighed (domstolsrådet), ved hvilken proceduren vedrørende udøvelse af embedet som dommer ved Sąd Najwyższy (øverste domstol) gennemføres, er sammensat således, at den dømmende magts repræsentanter i dette organ vælges af den lovgivende magt?</p>			
C-117/19	<p>Linus Agro</p> <p>1. Skal de erklæringer, der fremgår af betragtningerne til forordning nr. 945/2005, navnlig 20.-23. betragtning, nemlig at »hvis nitrogenindholdet i den pågældende vare er på over 28 vægtprocent, indeholder den altid den over 80 vægtprocent ammoniumnitrat«, anses for at være en vedtaget formodning, der kan føre til den konklusion, at hvis den pågældende vare (ammoniumnitratgødning) har et nitrogenindhold (N) på 28 vægtprocent eller derover, er dens ammoniumnitratindhold (AN) altid på over 80 vægtprocent?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	15.10.20

	<p>2. Gælder denne formodning for de pågældende nye produkttyper, der fremgår af forordning nr. 945/2005, dvs. for NPK-gødninger med et nitrogenindhold (N) svarende til 28 vægtprocent eller derover, et forhold mellem ammonium- og nitratnitrogen på ca. 1:1 og et phosphor- (P) og/eller kaliumindhold (K), der ikke overstiger 12 vægtprocent, f.eks. den i den foreliggende tvist omhandlede NPK 30- 4-4 gødning?</p> <p>3. Hvis de foregående spørgsmål besvares bekræftende, er den førnævnte formodning i forordning nr. 945/2005 da retligt bindende, dvs. kan den lægges til grund for tarifiering af de [i det andet spørgsmål] anførte NPK-gødninger i henhold til Taric-koderne og dermed for anvendelse af den gældende foranstaltning (antidumpingtold), selv om artikel 1, stk. 1 og 3, i forordning nr. 945/2005 (og tilsvarende artikel 1, stk. 1 og stk. 2, litra c), i forordning nr. 999/2014, der var gældende på det tidspunkt, hvor de pågældende importprocedurer blev udført) ikke knyttede pålæggelsen af endelig antidumpingtold til indholdet af det kemiske element nitrogen (N) i en vare, men til den kemiske forbindelse ammoniumnitrat (AN) og indholdet af phosphor og kalium i en vare?</p> <p>4. Kan den i [det første spørgsmål] anførte formodning lægges til grund i forbindelse med beregning (bestemmelse) af indholdet af ammoniumnitrat i sådanne gødninger – henset til målsætningerne i 35. og 36. betragtning til forordning nr. 945/2005 om anvendelse af den gældende foranstaltning på de nye produkttyper på grundlag af proportionalitetsprincippet og om forenkling af toldbehandlingen og anvendelsen af de rette toldsats i forhold til mængden af den pågældende vare, som er indarbejdet i sammensætningen – når der skal ske tarifiering i henhold til Taric-koder af de NPK-gødninger, der er nævnt [i det andet spørgsmål], og når den gældende foranstaltning (antidumpingtolden) dermed skal anvendes? Med andre ord, når indholdet af nitrogen (N) i de i [det andet spørgsmål] nævnte NPK-gødninger er bestemt (på grundlag af dokumenterne fra importøren på tidspunktet for toldbehandlingen eller i forbindelse med laboratorieundersøgelser), beregnes (bestemmes) ammoniumnitratindholdet da under hensyntagen til forholdet mellem ammoniumnitratindholdet (AN) og nitrogenindholdet (N) som defineret i 20. betragtning til forordning nr. 945/2005, der afhænger af elementernes atomvægt og er 2,86, uden at der udføres yderligere laboratorieundersøgelser med henblik på at bestemme det præcise ammoniumnitratindhold?</p>			
C-362/19 P	<p>Europa-Kommissionen mod Futbol Club Barcelona m.fl. (appel) Påstande: — Den appellerede dom ophæves. — Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret. — Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>	Energistyrelsen	GA	15.10.20
C-543/19	<p>Jebsen & Jessen 1) Er det i henhold til artikel 2, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/82 under de betingelser, der foreligger i tvisten i hovedsagen, til hinder for en fritagelse for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1, at en tilsagnsfaktura efter denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra b), ikke anfører Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU)2015/87, som er nævnt i punkt 9 i bilaget til denne forordning, men Kommissionens afgørelse 2008/899/EF?</p>	Toldstyrelsen	Dom	15.10.20

	2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan en tilsagnsfaktura, der opfylder betingelserne i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2015/82, fremlægges inden for rammerne af en sag om tilbagebetaling af antidumpingtold for at opnå fritagelse i henhold til artikel 2, stk. 1, for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1?			
C-562/19 P	Kommissionen mod Republikken Polen m.fl. (appel) Påstande: —Dom afsagt af Retten (Niende Udvidede Afdeling) den 16. maj 2019 i de forenede sager T-836/16 og T-624/17, Republikken Polen mod Kommissionen, EU:T:2019:338 ophæves i sin helhed. —Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-836/16 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 5596 final af 19. september 2016 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure og om et påbud om ophør om anvendelse af den polske afgift i detailsektoren forkastes, og Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt af Republikken Polen mod Kommissionen i sag T-624/17 med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2018/160 af 30. juni 2017 om statsstøtte SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN), iværksat af Polen til afgiften i detailsektoren og Republikken Polen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen. —Subsidiært, såfremt de to søgsmål ikke forkastes i deres helhed, hjemvises sagerne til Retten til fornyet afgørelse for så vidt angår de anbringender, der ikke blev truffet afgørelse om i første instans og afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i nærværende appel udsættes indtil vedtagelsen af den endelige afgørelse i sagen.	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	15.10.20
C-673/19	M e.a. Er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348), særligt artikel 3, 4, 6 og 15, til hinder for, at en udlænding, der har international beskyttelse i en anden EU-medlemsstat, i henhold til national lovgivning underkastes frihedsberøvelse, såfremt frihedsberøvelsen sker med henblik på udsendelse til den anden medlemsstat, og såfremt der først blev udstedt et påbud om at udrejse til denne medlemsstat, men der efterfølgende ikke er truffet nogen afgørelse om tilbagesendelse?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	15.10.20
T-316/18	Mediaservis mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2018) 753 final af 19. februar 2018 om ikke at gøre indsigelse mod statsstøtte til det tjekkiske postvæsen for opfyldelse af postbefordringspligten i perioden 2013-2017, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	15.10.20
C-396/19 P	Espírito Santo Financial Group mod ECB (appel) Påstande: —Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 13. marts 2019, konkursboet efter Espírito Santo Financial Group SA mod Den Europæiske Centralbank (sag T-730/16), ophæves. —Begæringen afvises ligeledes for så vidt angår ECB's afslag på at give oplysninger om det lånebeløb, der fremgår af uddragene	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	21.10.20

	<p>af den protokol, der indeholder ECB's Styrelseråds afgørelse af 28. juli 2014.</p> <p>—Subsidiært hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret til fornyet afgørelse.</p> <p>—Sagsøgeren i første instans og appelindstævnte tilpligtes at betale to tredjedele (2/3) og ECB tilpligtes til at betale en tredjedel (1/3) af sagsomkostningerne.</p>			
C-561/19	<p>Consorzio Italian Management e Catania Multiservizi et Catania Multiservizi</p> <p>1) Er en national ret, hvis afgørelse ikke kan appelleres, efter artikel 267 TEUF i princippet forpligtet til at foretage en præjudiciel forelæggelse af et spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten også i tilfælde, hvor en af sagens parter fremsætter et sådant spørgsmål efter indlevering af stævningen, eller efter at sagen er blevet voteret første gang, eller efter at der er blevet foretaget en første præjudiciel forelæggelse for Den Europæiske Unions Domstol?</p> <p>2) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 4 TEUF, stk. 2, 9 TEUF, 101 TEUF, stk. 1, litra e), 106 TEUF, 151 TEUF – den europæiske socialpagt undertegnet i Torino den 18. oktober 1961 og fællesskabspagten af 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder, som omhandlet heri – 152 TEUF, 153 TEUF, 156 TEUF, artikel 2 TEU og 3 TEU samt artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p> <p>3) Er artikel 115, 206 og 217 i lovdekret nr. 163/2006, som fortolket i administrativ retspraksis, der udelukker prisrevision i kontrakter vedrørende de såkaldte specielle sektorer, i særdeleshed i kontrakter med anden genstand end den, hvortil direktiv 2004/17 henviser, men som har en instrumentel tilknytning til disse, i betragtning af det ovenfor anførte i overensstemmelse med EU-retten (bl.a. artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om ligebehandling i artikel 26 TEUF og 34 TEUF samt princippet om den frie erhvervsudøvelse, som tillige er anerkendt i artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder)?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	21.10.20
C-275/19	<p>Sportingbet et Internet Opportunity Entertainment</p> <p>8) Henset til, at den portugisiske stat ikke har informeret Europa-Kommissionen om de tekniske forskrifter, der er fastsat i lovdekret nr. 422/89 af 2. december 1989, er disse forskrifter, herunder navnlig ovennævnte artikel 3 [i den angivne affattelse] og 9, da uanvendelige, således at privatpersoner kan påberåbe sig denne uanvendelighed?</p> <p>9) Henset til, at den portugisiske stat ikke har informeret Europa-Kommissionen om de tekniske forskrifter, der er fastsat i lovdekret nr. 282/2003 af 8. november 2003, skal disse forskrifter, herunder navnlig ovennævnte artikel 2 og 3, da ikke finde anvendelse på tjenesteydere i Portugal?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	22.10.20

C-537/19	<p>Europa-Kommissionen mod Republikken Østrig Påstande: —Det fastslås, at Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, 28 og 35, stk. 2, i direktiv 2004/18, idet byen Wien-Wiener Wohnen har indgået en kontrakt af 25. februar 2012, vedrørende en kontorbygning i Gugelstrasse 2-4 i Wien, direkte og uden gennemførelse af en konkurrencepræget udbudsprocedure og hertil hørende bekendtgørelse. —Republikken Østrig tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	22.10.20
----------	--	--------------------------------	----	----------